

B2-páholy

Néha azon kapom magamat, hogy beszélgetek a halottaimmal. Leginkább kérdezek tőlük. Mit szólsz ehhez, apám? Elhiszed-e, Pali? Legtöbbször, igen, ilyesmik. És ők. Pali a bátyám. Volt. És soha nem fontosak a kérdések. És mert nem válaszolnak, válaszolok helyettük. És mert állításaink a halottak felé nincsenek. És mert nem lehetnek. És mert az állítás maga a halál. És mert a haláluk ismert. Hallgatásuk a válasz. Kapaszkodás a létezésbe. A létezés igazolása. A létezésünké. A létezésemé. Halottakkal igazolni a létezést – frivol és felelőtlennek feltűnő foglalatosság. Fogva tartó gondolatok ezek. Gondolatlanságok ezek. Meggondolatlanságok ezek. Valójában értelmetlenségek. Vagy inkább értelmezhetetlenségek. A kérdés az, hogy akkor mitől ennyire természetes az egész. Mint ahogy reggel felkelünk. Egy reggel meg nem kelünk fel. Addig élünk, amíg gondolnak ránk. Közhely. A közhelyek vaskos igazságokat tartalmaznak. Csak rosszul. Vagy rossz ütemben. Amikor nem gondolnak ránk, akkor nem élünk? Sziverivel sokat beszélgetek. Újabban már Fodor Ákossal is. De Werbőczy Antalt is megkérdem. Akit gyakorlatilag elfelejtettek. Sziverivel tovább bolyongok Újvidék és Pest, majd Óbuda éjszakai kocsmái között. Mindig úton. Mindig útban. Ő volt az egyetlen halott életemben, akit testközelből láttam, sőt, meg is érintettem. Viaszkezei között gyertya pislákol. Fodor Ákossal Markovits téri szobájában üldögélünk. Hallgatjuk a Batthyány téri templom harangszavát. Haragszunk erre a harangra. Mert túl közlő szól. Csukott ablaknál is elnyomja a hangunkat. Ő volt az egyetlen halott életemben, akiért szál rózsát dobtam a Duna vizébe. A Lánchídról. Werbőczy Tónival a Fiala Művészek Klubjában pingpongozunk. Dünnyögne. Már megszűnt, ahogy én is megszűntem. De lehurrogom. Ő volt az egyetlen halott életemben, akinek a haláláról, bár a barátom, csak hónapokkal később értesülök. De lehurrogom. Válaszra itt vagyok én! Meg a kérdésekre. Én vagyok itt. Mindegy is, miről beszélünk. Hallgatunk. A halottakkal mindig akarattal kell beszélni. Az ő akaratukkal. Beszélgettem már Ady Endrével. Egyszer. Hallgatni akart velem. Fiala voltam, gyenge voltam, és nagyon esendő voltam. Ő pedig fáradt volt, nagyon részeg volt, és nagyon ült egy padon. Meg Kassák Lajossal. Vele is beszélgettem. Egyszer. Hallgatni akart velem. Fiala voltam, erős voltam, és nagyon szilárd voltam. Ő pedig száraz volt, nagyon józan volt, és nagyon volt a fején egy fekete kalap. Nekem is volt egy fekete kalapom. Elgurult. Kosztolányi lába elé. Lehajolt. Felvette. Verlaine fejébe nyomta a vadul felsíró, nagy karcsú szökőkútak szep s bús holdja alatt.

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVII. évfolyam 8. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából kiadja a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers), **Balázs Géza** (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Borbély András** (kisebbségek), **Elek Szilvia** (zene), **Hlavacska András** (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggyűjtés), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Toót-Holló Tamás** (próza), **Vincze Ferenc** (dokumentum), **Wehner Tibor** (művészet). Szerkesztőségvezető: **Cserép Nelli**. Napút-kör: **Báthori Csaba**, **Csáji László Koppány**, **Doncsev Toso**, **Gráfik Imre**, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncez Gábor**, **Prágai Tamás**, **Radnóti Zsuzsa**, **Rakovszky Zsuzsa**, **Szokolczay Lajos**, **Szörényi László** (tisztelőtőlbeli konzulensek).

Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: Ady Endre Művelődési Központ, 1043 Budapest, Tavasz u. 4.

Telefon: (1) 225-3474 • Mobil: (70) 617-8231 • E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája . . . . . borítóbelső

Előter

Kállay Kotász Zoltán: Mivégre, mivelhogya. 3

Az elszalasztott szecesszió

Kemény Simon: Nyári délelőtt; Titkos Ilonáról;

Brilliáns; Motívumok; Gyümölcsök 5

Gulácsy Lajos: Élő szerelem; Halott Szerelem . . . 9

Lesznai Anna: Ajánlás a kertnek; Nyári bál;

Régi sor; Ezeregy éjszaka 12

Révész Béla: Miniatur a mosolyról;

Miniatur a csengettyűről 15

Keleti Artúr: Törédé; Beatus ille. 18

Harsányi Kálmán: A sphynx; Kívül a szívemen . 20

Turcsányi Elek: Engedd meg,

hogy visszaszaladjak; Csittl!

Halott Valdemár lelke 25

Veterán avantgárd

Forbáth Imre: Szélképek; Kalandorok 28

Remenyik Zsigmond: A gyilkos megkísértése

(Kállay Kotász Zoltán fordítása) 32

Pán Imre: Az ősjelenet;

Szegényember társasága 40

Mihályi Ödön: Fekete vihart kívántál...;

Így vagyok veled; Mint az akasztott 43

Palasovszky Ödön: 8 boldogság

és mandulavirág; A Hófehérke-Punalue;

Hófehérke meg a hét kisödönke 45

A megszólalás aszkétái

Csajka Gábor Cyprian: Hófehérke

csákánnyal ibolyával; Kis rapszódia. 52

Kondor Béla: A sírbéli költő urak

úgy eladták bánatukat...; A tényrmosó;

Érthetetlen szóhalmaz violaszemű

cselédnek; Elfelejteni; Csúnya próza. 60

Rozgonyi Iván: Ki kezdte?; Partita; Névnapi

rózsák ellen; Visszatérés; Kendő a szélben . 63

Mándy Stefánia: a toronyban; köszönj a hang-

nak; éteri tenger; a hely; a semmi nincs . 67

Novotny Gergely: Szégyenlősség;

Szomszédolás. 70

Imre Farkas: Bűdöskék; Halálmenet

és Akrázia hónaljja; A tudat margóján;

Szakítás Delír kisasszonnyal; Tréfa 73

Fürjes Péter: négy hiányzó négysoros;
 Az utószó születése; In memoriam H. L.;
 nyersfénykép; mese – mese;
 vázlat gyermekdalra 78

Hét határról, hazulról

Szombati-Szabó István: Májusi miatyánk 82
 Gulyás Pál: Debreceni éj; Hajnali séta
 az országúton; Isten követje 85
 Berkó Sándor: Nem vagy magadban;
 Madarak; Az éj enyém még 88
 Sipos Domokos: Csárdában; A báránka 92
 Forbáth Imre: Holdvilág-sonáta; Van Goghhoz 96
 Vozári Dezső: A firenzei gyorsvonaton;
 A ház; Menekülő nyár; Szlovenszko 97
 Zerinváry Szilárd: 21 kotló (részletek); Hit . . 100
 Szerb György: Könyörgés a végeken;
 Arioso; Elmeagyógyintézet; Aranyfűst. . . . 103
 Gulyás József: (ó Irma bácsi segíts) 106

Oly távol és oly közel

Gulyás József: (a fejszárító hús garasba
 kerül); (a múltra épülő jelen) 108
 Csajka Gábor Cyprian: J. Coltrane
 szaxofonista emlékére; Történetvégi ősz . 114
 Kemenczky Judit: Crucifixion; Jézus a neve . 116
 Simon Balázs: Késő szilveszter délután;
 A puff; „...Egyedül, testvér,
 a puszta világban...”; A halálgondola;
 Egy Ekhnaton; Rámláh, utánad 120
 Andraszew Iván: Haikuk 123
 Hules Béla: A Nagy Szőlőtaposó; Játék
 egy emlékkel; Oroszlán és fülemülék;
 majd egyszer elmegyek innen;
 Dr. Bárky verseskönyvéből 124
 Novotny Gergely: Kovamaszat; Biztatás;
 Ház a borókásban 127

Tárlat

Az összeállításban szereplő szerzők portréi
 (születési sorrendben) . . . . . színes melléklet
 E számunk szerzői 129

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 98.

„Az elmélet a steril agyvelők menhelye”
 (Várkonyi Mándor és Horváth Árpád levelezése)

NAPÚT

Irodalom, művészet,
 környezet

XVII. évfolyam 8. szám

**Szemleidézés,
 elfeledett költők**

E számunk képzőművész vendé-
 ge(i) – szoktuk e helyt a mondat-
 tot indítani. Ezúttal érthetően el
 kell térnünk e gyakorlattól, mert
 például Aba Novák Vilmos, Márffy
 Ödön, Rippl-Rónai József, Pérely
 Imre, Kondor Béla, Gulácsy La-
 jos szerepel ugyan rajzával vagy
 portréjával oldalainkon, a har-
 mincegy választott holt szerzőről
 készült felvételek legtöbbször
 alkotója azonban – ismeretlen.

„Választott szerzők” – itt köszön-
 jük meg Kállay Kotász Zoltán
 barátunk kompromisszumok-
 kal végigvitt ötletét. Köszönjük,
 hogy leleményes felfedezések-
 kel gazdagítja a rendelkezésére
 bocsátott szabott terjedelemben
 – olvasóink s a magunk élenkítő
 tudását. A 128 + 8 oldal teljes-
 sége az ő munkáját dicséri.